

27.VII.194

27.10.53

57 - 100.

I. X. Θ. Υ. Σ.

In funus

Nobilis, Amplissimi, Consultissimiq; Viri,

DN. DANIELIS

RICHTERI, de Republica

Patria Gorlicensi Consulis

meritissimi,

IX. Calend. Sept.

An. Cbr. CIC 158.

inter sancta sanctorum

suspiria

Placide ex hac mortalitate

in beatam immortalitatem

evocati,

&c.

ab emortaliali, sexto,

qui ante Calendas Sept.

erat secundus,

Magno bonorum civium

comitatu mœroreq;, in tumulum

illati,

Scholæ Gorlicensis, quâ docentis

quâ discentis,

lugubria nonnulla meletemata...

Typis Gorlicens. CHRISTOPHORI ZIPPERI.

IDN 9046161

Memoria,
DANIELIS RICHTERI
Consulis Gorlic. Viri sine
foco boni.

RICHTERUS, ne cui fortasse injurius esset,
Publica dum tenuit functio, gnarus
erat:

In qua dum cura est, fuit ipse injurius in se,

Se studiis crucians emaciansq; suis:

Sed tamen hæc verè fuit illi injuria felix:

Si modo rem justo commeditere modo.

Nam sic post mortem manet illi fama superstes,

Publica privatis ante tulisse bonis.

Nulla Magistratui potis est laus cedere major:

Publica quam privis, si ferat ante, bonis.

Scrib.

DAVID VECHNERUS.

Ipsa Tbermis, Pietas, Gravitas, Prudentia, Pallas,
Numina grata, sed hac Numinæ mæsta foro
Intueor mæstus, quis quofo pectora mæror,
Quis luctus subitus Numinæ tanta capit?
Fallor? an interitt talis, quem Numinæ quina
Hactenus obsequio sunt venerata pio.

Inte-

Interiit, sed non periret Pars ampla senatus;
Cujus opem sensit Curia nostra bonam.
Interiit DANIEL RICHTERUS, Consul amandus,
Corpore, non animo, qui super astra volat.
Hunc Themis, hunc Pietas, Gravitas, Prudentia, Pallas
Hunc lugent, luctus maxima causa subest.
Nam Tbemidos cultor fuit, & Pietatis amator,
Hinc gravis, hinc prudens, antis & ipse potens.
O dolor! ô lacrumæ! Nam si tot Numinæ lugent,
Cum Divis quis non lugeat buncce virum?
Sed modus in luctu. Nam luctus Consulis ingens,
Quo fuit oppressus, presbit & ipse suos
Non sine cordolio, cessat, victoria cessit.
Vincenti. Victor nunc sine fine capit
Gaudia, non oculo quæ sunt percepta, nec aure,
Unguam nec fingi mente sagace queunt.

DANIEL Wanf.

Sic juvat amatæ Patriæ, sic commodo
Vixisse Publico juvat, manes ubi
Tota gemit, emeritumq; flet, Patria virum.
Gessisse sic demum juvatq; Publicæ
Fasces rei, extinctum dolet si Curia
Tota graviter virum. Senatus tale tu
RICTERE Lumen eras columnaq; Gorlitj:

A 2

Mod-

Moderante quo crevit foris Respublica
Domiq;: recti cultor, æqvus arbiter
Rerum, scelestæ dantis osor dexteræ
Et juris improbi: datus eras Publico
Obses velut, variis reposta pulpitis
Abstrusaq; poteras gerendis dogmata
Proferre causis: quosq; caries roserat
Tu Promus optimus cluebas actuum.
Responsa quid memorem regestaq; Principum?
Quæ sanctitate prorsus inviolabili
Dictare noveras reis & insciis.
Hinc jura lugent, namq; Lector deficit
Consuetus: ipsa Archiva, Chartæ, Symbola
Curam queruntur pristinam sui. Fides
Te cana lugubri reposcit murmure,
Rigatq; lacrymis piis cineres tuos
Prudentia sagax: Gratiæ, Latoides
Plorant suum, lessuq; Pallas ingemit
Ineruditio, verba fundens talia:
Sic vixit Urbi Consul hicce Patriæ
RICHTERUS, eheu, vixit ille nominis
Magni satelles juris, atq; publici
Antistes & comes boni, ac industriae
Spectamen; exuvias relinquens, Spiritum
Hodie dicavit ætheris Palatio!

M. CHRISTOPHORUS SEIFERTUS, Gymn. Conr.

Sunt tria discendi res dias organa, quondam,
Ut quidam ex Patribus dicere non veritus:
Vota, preces, solers sacri meditatio verbi,
Et tentatio, que comprobat ipsa fidem.
O quoties, quoties audivit curia, Consul,
Questus & lacrymas, vota precesq; tuas.
Sedula quam fuerit sacri tibi lectio verbi,
Norunt hi, Tua queis nota fuit Pietas.
Tentavitq; fidem Numen constantis Abrami
Et fobi veluti, Regis & Isaidis.
Durasti, RICHTERE, suum tentatio finem
Sortita est, quando cælica tecta subis:
Gaudia ubi sine tristitia, sine funere vita,
Et sine fraude fides, & sine nocte dies.

Condolentiæ ergo
fundebat

M. CHRISTOPH HASSFURD.

AH! nil sæva manu crudeli Morta vereris
Sternere, non imum qui Caput Urbis erat,
RICHTERUM, sancti qui firma Columna Senatus,
Et pars fida fuit, qui Patriæq; Pater?
Concitat horrisonum grandis desecta tremorem
Ilex ut lapsu per nemus omne suo:
Consulis haut aliter RICHTERI tota ruinam
Flet consternato pectore Gorlicium.

A 3

Et

Et non immeritò: capit is nam si vigor omnis
Emoritur; corpus quid nisi truncus erit?
Ni firmo proceres niti fulcimine possint,
Omnis nonne brevi fabrica rudus erit?
Talis nimirum fert multa pericla ruinæ
Missio, non addam, naufragium Patriæ.
Quod fuerit commune Bonum, privatio testis:
Tandem, quid fuerint, Chara carendo docent.
Sed tua quæ, DEUS, est in nos Clementia, serves,
Qui Caput, & Patriæ firma Columna sient:
Quorum consiliis & dexteritate perennet
Publica cum privâ stare salute Salus.

Observantia & grata Memoria
erga scr.

ANDREAS THESEUS.

AN non lurcones, obnoxia pondera terra,
Harrida Mars posset perdere falce suâ?
Parceret ast illis, queis sit prudentia mentis,
Queis curæ & cordi publica sola salus?
Posset; sed poscit Superum id modò sola voluntas,
Optima quæ est semper, non minus, atq; fuit.
Scilicet, ut Vates dicit, cum lerna malorum,
Imminet, electos ducit ad astra DEUS:
Justi nè pariter fortè abripiantur inquis,
Nec, quod perversi, perpetiantur idem.
Gorlicii, quod sat causa est, cur fata tulerunt,
Anno, tres claros in Themis arte viros.
Horum,

Horum, dispeream, nî quondam Consul, ut Atlas,
Fortis onus tanti gesserit officii.
O dolor, ô lacrymæ, mala ô presagia sortis
Duræ, quæ forsàn mania nostra premat!
Id nunc nè fiat, DEUS, ô DEUS optime, serva
Hos patriæ Patres, quos superesse petunt
Curia, Templa, Scholæ; quo publica tectaq; priva
Horum sub vigeant tegmine, lege, fide.
Observantiæ causa apponeb.
MATTHÆUS SEYLERUS.

ΜΕΛΟΣ ΘΡΗΝΩΔΕΣ.

Non graves Gazæ necq; consularis
Summovet lictor celerem sagittam
Mortis, ast demum perit omnis unâ
Gaza & Honores.
Si quis à solo Domino salutem
Sperat, & degit sine labœ vitam,
Atq; supremi sequitur libentèr
Jussa Parentis.
Integer vita scelerisq; purus
Qui colit Christum pietate verâ,
Illijs post fata manebit usq;
Fama perennis.
Ergo

Ergò qui cernis modo justa solvi
Mortuo, & cum laude volare nomen
Ejus usq; ad sidercos polos per

Ora virorum

Percipis, mortem, moneo sepulti
Ne fleas, Vitam, moderante Jova,
Abstulit mors huic miseram, atq; Christus

Gaudia Cæli

Reddidit: sed tu pius atq; justus
Esse discas, tum tua fama surget
Post necem, & demum superum beato

Æthere stabis.

*Scripsit hac gemebundus Compatrius
Promotori olim desideratiss.*

PAULUS SCHWERDFEGERUS.

EPITAPHIUM

Ampliss. & Consultiss. Viri

DN. DANIELIS RICHTERI, &c.

Hunc Astraea fovet tumulum, custosq; sepulchro
Abitet, in cineres officiosa Viri,
Qui patrij jussus tabulas servare Senatus,
Usq; adeò officium præstitit arte, fide;

Judi-

*Judicis ut partes, facri pars magna Senatus,
Impositas tulerit, non sine laude, boni.*

Consulis officium suscepit deniq; ritè

Quod commisit ei provida cura Patrum.

Si produxisset Deus ipsi stamina vite,

Res patriæ fractas asseruisset ope.

Hoc Astræa dolet. Tu, cui lex, juraq; cordi,

Ingeme, dicq;: levis sit viro arena bono.

ANTONIUS SCHMIDT.

AH! vel sextuplices mitti nunc audio planctus!

Et toties Echo fletu iterante gemit!

Urbs flet, flet Cives, flet Curia, fletq; Marita

RICHTERI, Nati flet, flet & ipsa domus.

Omen triste, nisi fallor: sed, quod tamen optem,

Non fallor; nimium triste quid omen habet.

Urbs etenim privata suo est tutamine: Civis

Præside: Justitiæ Consule sacra domus:

RICHTERIANA suo viduata Marita Marito:

Dilecto Nati Patre, domus Domino.

Jova juva, pro sextuplici millena dolore

Sentiat hæc Hectas gaudia! Jova juva!

Georgius Neuman/ G. L.

Πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις.

Mηδενὸς ἀνθρώπου Φείδεοθαι μοῖραν: εἴσι

Δῆλον, οὐτέ γέρων, οὐτε νεανίσκος ἀνήρ.

Αὐτοὶ δὲ πάντες δύναμεν αὐτῷ στάτως:

Μάτως γὰρ βουλὴ καλὴ εἴσι θεοῦ.

B

Εἰραν-

Ἐκ Φαυλίζει ἐπιχθόνιον, καὶ ὀλύμπια γῆται,
καὶ νῦν τῇ ἀγίᾳ ὅλβῳ εἰνὶ χορῶ.

Votum per αὐτῷ. redditum.

DANIEL RICHTERIIS CONSUL.
CHRISTE CONDE! NULLA: IRUS.

ἔξηγ.

Hunc ut Patronum Templiq; Foriq; Scholæq;
CHRISTE, sub amplexu CONDE, benigne, tuo:
Sic capiet NULLA non laude celebris, Olympi,
Divitiis cæli qui prius IRUS, opes.

Christophorus Cato, Leob. Siles.

Ιάλεμός.

Ergonè, quando metit maturas messor aristas,
RICHTERUM, beu quantum! mors inopina metit.
Non inopina. Metit messor, dum messis in herba est:
Ne matura seges postmodò damna ferat.
Sic RICHTERUS obit lethali falce necatus,
Qui Pylios annos vivere dignus erat.
Morti matus sat. Nempe tenerrimus infans
Morti matus cum satis esse queat.
Hic ad lustra decem vitam perduxit & unum:
Sic non præpropera morte peremptus obit.
Nec dolet, ut spicis, quas gesit in borrea messor,
Non Auster, nimbus, fulmina, grando nocent:
Auster abest morbi, crucis imber desit, absunt
Fulmina curarum, grando laboris abest.

In

In vivis igitur quod DILeCtISIMVs esse

Cessavit, noli flere Propago nimis.

Jam lacrumis seritis, ridendo metetis: ubi vos

Cernetis Patrem Pignora, Costa Virum.

Martinus Richter, G. L.

Quod RICHTERUS abit, plangis Respublica? Luges
RICHTERJANA Domus? Collacrumas curia?
Sit modus. Est equidem tibi Praeses, Consul ademtus:
Supremus Praeses, vivit Jöva tamen.

Quinqui deseruit vitai munera, vitam

Accepit, quam das Christe benigne tuis.

Perditur in Christo vita hæc? Non perditur: hæres

Qui perdit vitæ perpetualis erit

* * *

Nicht und flüchtig sein die Sachē
Die uns solten lustig machen!
Alles/ alles/sag' ich/ stirbet/
Alles stirbet und vertirbet.

Wie ein Schiffman sich muß pla-
Und durch tausend Welle schlagē: (ge/
Also muß der Mensch sein Leben
Angst/ und Schrecken übergeben.

Bald wenn er zur Welt gebohren/
Ist dem Tode er erkohren:
Fället in desselben Hände/
Die ertappen alle Stände.

Zod/du Vielfras/Menschenkrän-
Zod/ du süsser Freuden lenker/ (ker/
Hastu denn die Macht alleine/
Uns zulegen unter Steine.

Ob du zwar nimmst unser Leiber,
O du grimmer Menschen-Räuber/
En so bleibt bei Gott die Seele/
Nicht mehr in des Leibes-Höle.

Jetzt Herr Richter bei den Ster-
Kan uns dieses wohl belernen; (nen/
Grosse Freud' er hat erlanget/
Und darmit im Himmel pranget.

Vor des Pausilypus Felder/
Vor des Apenninus Wälder
Schauet er die Himmels Welde/
Preiset die in stetter Freuds.

Nicht Falerno, nicht Savon,
Nicht Livorno, nicht Ancon
Sein Herr Richters Ruhe-Bette/
Und der Seelen Ruhe-Stätte.

B 2

Hecate

Hecate die Sternen-Amme/
Erycinen helle Flamme/
Jetzt nummehr sein H̄aupt umsetzen/
Und mit Himmels Lust ergehen.

Ist es so/ so heiml̄t das Klagen/
Lässt das Weinen euch nicht Plagen/
Wohlbereit / und selig sterben/
Heist das beste ja erwerben.

Georgius Godofredus Francisci, Breg. Sil.

Mortuus est, dolor ah! Consul: quæ verba quiritans
Quivis nunc effert, sed nego prorsus ego.

Per somnum è Patria Patriam repetivit. Obire

Qui benè vis, istum vitâ imitare Virum:

In cujus summo stabilem sibi pectore sedem

Fixerat Eusebie, Justitia atq; Fides.

Hinc obdormivit tantum, quod lumine vidi

Ipse meo. Hoc verum: Magna columnna ruit,

Magna columnna fuit Tibi, Curia, magnaq; Templo,

Magna Scholæ, cunctis magna columnna fuit.

Magna columnna ruit, cuncti concurrite cives:

Quilibet exclamat: mœnia nostra cadunt.

Plura loqui lacrymæ prohibent, superaddere verba

Ista mihi liceat: Sit Tibi terra levis.

Georgius Asmannus, L. S.

Cuius consiliis ludus Respublica crevit
RICHTERUM à nobis mors inimica tulit.

Plangite consortes, causas plangoris babetis

Est cui cui cordi publica plange salus.

Defuncti ossa cubent communis matris in alvo

Molliter, aligeros spiritus inter ovet.

Fridericus Abrode, L. L.

Plan-

PLangito RICHTERUM, Conjux viduata, MARITUM,
Mœsta, relicta, VIRUM sive viduata TUUM.
Ingemito, ah DANIEL, DANIEL, adamande MARITE,
TE rapuit subito mors inopina Mihi.
Plangite, vos NATI, mœstas expromite voces,
Crudæ & denatum plangite morte PATREM.
Plangite cum Vidua cuncti, qui habitatis in URBE
GORLICIA, & vestras rore rigate genas:
Nam magnum vestræ columen cecidisse videtis
Urbis, & hanc vulnus perniciale pati.
Tuq; simul Studiosa cohors Hunc carmine plange:
Nam nunc Patronus mortuus, ecce, tuus,
Non tamen omnino cuncti succumbite planctu,
Namq; est sanctorum mors modò tuta quies.
RICHTERUS non interiit; Sed prævius ivit,
Laticea fruatur; vivit in arce DEI.
Hunc omnes simili nos conditione sequemur,
Cum fuerit visum complacitumq; DEO.

Michael Schultetus, Gub. Luf.

RICHTERUM genio fuisse miti
Sat notum est, satis atq; comprobatum
Non uno Paradigmate. Ergo civis
RICHTERUM ut tibi deflens ademptum
Sat causæ est, mibi crede sic loquenti
Talem difficilis virum parabis.

Martinus Gerahsius, Crosnâ Sil.

Dum mors sæva vivum rapuit pietatis amantem,
Cui curæ magna curia nostra fuit,

B 3

Quic

Quiq; fuit nostræ Consul dignissimus urbi,
Atq; Pater patriæ jure vocandus erat:
Membra quidem claudit tellus, sed spiritus ejus
Ad Jovam rediens gaudia magna capit.

Joh. Georg. Seibetus.

Errōστ', ὡ σὺν τοῖς παίδεσσι Φίλη παράκοιτις
Καὶ πάντας τόμιον Θαλεροῖσιν δάκρυσι δέουμεν.
Οὐτως ἡγδοκίμησε Θεῷ τῷ ύψιμέδοντι.
Μὴ διόλωλ', εἴκαὶ ἔθανον Θνητῶν προπάροι Θεού
Ἄνθρωπων, δήπτα Θεῷ ἐμπροσθεν βιοτέυω.
Σῶμα μεν ἐν τόυτῳ μῆ μνήματι ἐυσοριάζεις,
Ψυχήν δ' εἰς ἄγιον δόμα τὸ λυμπεῖον ἀνῆγον
Ἄγγελοι, ἐνσεβέων ὅτρηροι δῆλοι ἐόντες,
Ἐνθα χαρῶν ἥδη τῶν ἀθανάτων ἀπολανω.
Ἐρρωστ' οὖν σὺν τοῖς παίδεσσι Φίλη παράκοιτις.

Elias Hänichen, Prebus. Sil.

Ergo nihil tutum Parcarum à lege, nec ulli
Evasisse necis spicula dira licet?
Nec genus, aut gravitas, pietas, aut candor & ætas
Aut virtus fati vim cohibere potest?
Sic est. Non ulli parcit mors lusca Tyranna
Parcarum cunctos occupat atra dies.
Hoc etiam nostra urbs Parnasso proxima sensit
Dum columen patriæ tristia fata subit.
RICHTERUM dico meritis pietateq; magnum
Quem comitabatur tota cohors Charitum.
Nunc animam egyptam mundo tenet aula Tonantis
Summus eam pascit Nectare & Ambrosiam.

Michael Neander, S. L.

56

Si qua graves unquam meruerunt fata dolores,
Spectari siccis nec potuere genis:
Tristia flebilibus solvantur ut ora querelis,
Nunc est materia convenientis opus.
Edite jam lacrymas, quibus est RESPUBLICA cura,
Verbaq; lugubres exhibitura modos.
Finiit in CHRISTO vitam RICHTERUS, in illo
Publica servanda cura quietis erat.
Hic, inquit, nomen ducebat consule dignum,
Civibus attribuens mitia jura suis.
Hunc lugent, vidua, bunc nati civesq; dolentes
Affines, & quos sanguine junxit amor.
Parcite nunc lacrymis: banc totus cogitur Orbis
Irremebilibus legibus ire viam:
RICHTERI interea caelestes occupat Arces
Spiritus, in tumulo corporis ossa cubant:
Donec ad extremum, CHRISTO regnante, tribunal
Convocet arguto nos tuba læta sono.

Daniel Cippelius, Margglis. Luf.

Cur tantis curis Conjur, tua pectora vexas?
Cur lacrymis vultum, fletibus ora rigas?
Pignora, cur tecta impletis plangore, querelis?
Cur tam vos natos anxia cura tenet?
Sit finis lacrymis, nam me tenet aula supremi
Vos teget in mundo provida cura DEI.

Petrus Melissaeus.

Ad

Ach das die Neisse doch vol Thränen Wasser fliesset! 12
Ach das in die Augen sich ein ganzer Strom ergiesse!
Damit man spüren nur der Wunden Schmerzen koint.
Die mir der Hochste hat ißt wegen meiner Sünd
Geschlagen in das Herz. Ach must es schon geschehen/
Das ich Herr Vater Ihn verbleichen sollte sehn!
Ach gar zufrüh! zufrüh verlässt er diese Stadt!
Zufrüh verlässt er uns/ viel andre/ die er hat
Befödert iderzeit. Solt aber sich erkühnen
Mein kindlicher Verstand/ mit Lobe zu bedienen
Dehn/ so viel höher ist als alles Lob? Solt ich
Den wolgeföhrtten Lauff des ganzen Lebens mich
Zurühmen unterstehn? Vielminder anzuzeigen
Mein grosses Herzelend/ drumb muß ich stille schweigen
Verhoffend genug zu seyn/ wenn ich nichts sage mehr/
Als mit den wenigen das liebe Grab beeindr:
Herr Vater ruhet wol. Gott den Er stets getragen
In seinen Herzen hat/ der lasse mich nachschlagen
An allen Tugenden/ ich hoffe zugescheln/
Das wir mit Freuden dort einander wieder sehn.

D. R.

WILHELM MAYER
1616

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1006931 8